

L • O • T • S • E • N

Medlemstidning för Tjänstemännens socialdemokratiska förening i Göteborg - N:o 1 2020

LEDARE STAMBYTE I FOLKHEMMET

Pandemikrisen innebär en oöverträffad tyngd på det svenska folkhemmets väggar. Varje morgon vaknar vi till mobilflasharna om fler döda, fler smittade och fler panikåtgärder. Riskgrupper, epidemiologiernas ord för samhällets sjuka och äldre, hålls inlåsta på obestämd tid. Gymnasieskolorna har skickat hem sina elever. Sjukskrivningstalen går i taket. Flygplanen står och rostar igen. Varslen under mars 2020 motsvarar de i november 1992 och 2008, själva definitionen av svenska kriser, kombinerade.

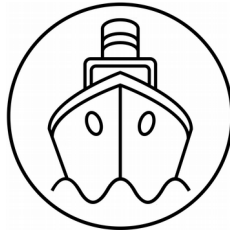
Det svenska folkhemmets väggar har börjat ruttna. Den urholkade skattepolitiken och hålet på 240 miljarder kronor efter de senaste decenniernas ohämmade skattesänkningar, har amputerat bort den offentliga maktens räckvidd från stora delar av landet. Det senaste årtiondets kulturkrigsdebatt – en härlig hajk bort från de materiella intressenas välbekanta stig – tar sin grund i det offentligas förtvinande. Covid-19 avslöjar det bortkastade 2010-talet.

Titta bara på nödroppen. De fria kulturutövarna ber om ofrihet – armlängds avstånd gäller inte för skattepengar. Det samlade näringslivet kräver statsstöd efter två veckors kris, och minns plötsligt att det är arbetarna som producerar värdet. Ekonomiskt dopade bostadsrättsspekulanter skriker gällt över sjunkande bostadspriser, lågskattekommuner gråter ymnigt över sina bristfälliga välfärdstjänster och borgerliga opinionsbildare är förundrade över mängden otruggt anställda ungdomar och invandrare. Än mer chockerade tycks den twittrande klassen bli när det går upp för dem att folkhemsväggarna har försummats medvetet: Var det verkligen klokt att låta näringslivet flytta essentiell produktion utomlands? Kan det verkligen stämma att ockerläkarna på internet dränerar sjukvården på tusentals skattekronor per virtuell förkylning? Ledde verkligen borgerlighetens hundraåriga krig mot organiserad arbetarklass till att färre är medlemmar i fack och A-kassa?

Kan inte de hundratals sjukhuskommunikatörerna hantera respiratorer – menar ni allvar?

För hundra år sedan drabbades västvärlden av sin första i sanning globala kris; det första världskriget och den eskalerande industrialiseringen rev sönder en flerhundraårig samhällsväv. Den gången tog de demokratiska socialisterna krisen i akt för att förändra samhället från botten och upp. Socialdemokratin använde den stora krisen till en större omdaning, och inom loppet av några år slungades samhällsutvecklingen decennier framåt: Rösträtt, socialförsäkringssystem, facklig organisering, ekonomisk demokrati och folkbildning.

När viruset är besegrat står vi inför en omdaning till. Kvartalskapitalismen, välfärdsoligarkin, tvångsglobaliseringen och skattebyråkratin har avslöjats. Alternativet är, nu som då, demokratisk socialism för det stora flertalet – inte fler frejdiga kulturdebatter med Belinda Olsson. Socialdemokratin blir att återta kontrollen över varje vital samhällsfunktion, sätta välfärden först, demokratisera ekonomin och ena ett splittrat Sverige. Med [Göteborgsprogrammet](#) i fören står Lotsen redo att visa vägen.

LEDARE

BAKSLAG FÖR BERNMARDOKTRINEN

I november 2018 publicerade Lotsen [en granskning](#) av den så kallade ”Bernmardoktrinen”, den politiska strategi som Vänsterpartiet i Göteborg driver under ledning av sitt kommunalråd Daniel Bernmar. Strategin, att metodiskt angripa och underminera Socialdemokraterna för att ta över våra väljare och medlemmar, hade tidigare avslöjats av tidningen [Flamman](#) i en text av den förre distriktsordföranden Thaher Pelasayed. Att det fanns en sådan medveten strategi var knappast överraskande för någon som följt den göteborgska lokalpolitiken och Bernmars återkommande aggressiva utfall mot socialdemokratien.

Som GT:s ledarskribent Csaba Perlenberg [konstaterade](#) i en ledare 2018: ”Vänsterns kommunalråd Daniel Bernmar har bitvis varit en större kritiker av sitt eget samarbetsparti Socialdemokraterna än vad något enskilt alliansparti varit.” Samme Perlenberg blev dock intressant nog mycket upprörd över Lotsens granskning av Bernmar och gick till angrepp mot socialdemokratins ”självbild” i en lika ofrivilligt underhållande som förvirrad [ledartext](#). Det är därför en historiens ironi att även Perlenberg själv nu ett år senare har börjat använda termen ”Bernmardoktrinen” i sina [ledare](#) för att beskriva Vänsterpartiets dubbelspel. Varför blev då en borgerlig ledarskribent så arg över att Vänsterpartiets politiska strategi avslöjades? Det finns en enkel förklaring.

Bernmardoktrinen är nämligen själva grundförutsättningen för det nuvarande högerstyret i Göteborg. Att Vänsterpartiet kritiserar Socialdemokraterna från vänster är förstås inget nytt. Men tidigare har syftet varit att driva Socialdemokraterna åt vänster.

Det nya med Bernmardoktrinen är att attackerna nu är rent destruktiva och att det överordnade målet istället är att skada och destabilisera socialdemokratien, inte främst att driva politiken åt vänster. Vänsterpartiet under Bernmars ledning är till och med beredda att skriva ett hemligt samarbetsavtal med borgarna och släppa fram en borgerlig budget med enorma nedskärningar och utförsäljningar, så länge det hindrar Socialdemokraterna från att få inflytande.

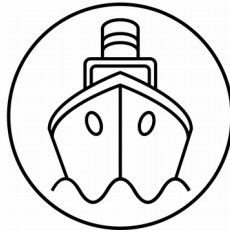
Listan på frågor där Daniel Bernmar agerat stödhjul och aktivt hjälpt högerstyret att vinna blir bara längre och längre. Det kan gälla allt från omorganisationen av stadsdelsnämnderna till byggandet av en ny arena. Det kontinuerliga stödet till högerstyret i avgörande frågor kamoufleras nödtorftigt bakom en yvig och bombastisk vänsterretorik gentemot väljare och medlemmar. Det är ett dubbelspel som blivit allt svårare att upprätthålla och sprickorna i den offentliga fasaden vidgas alltmer. Fler och fler, även inom Vänsterpartiet, börjar inse att det för Bernmar inte spelar någon roll om borgarna vinner, så länge Socialdemokraterna förlorar.

Därför är det inte heller så konstigt med Perlenbergs och Bernmars ömma bromance på sociala medier, något som fått en och annan att höja på ögonbrynen. Den bakomliggande logiken är enkel: Min fiendes fiende är min vän. Genom strategin att till varje pris ge sig på socialdemokratien har Bernmar blivit borgarnas beredvillige betjänt och han får generöst med dricks för besväret.

Lotsens text avslutades med en utblick framåt:

Huruvida Bernmardoktrinen långsiktiga strategi kommer att lyckas eller inte återstår att se. I slutändan är det vi socialdemokrater själva som avgör om vi kommer att låta oss bli nedbrutna och marginaliserade eller om vi kommer att freda oss. Efter ett långt rödgrönt samarbete där man skapat personliga band över partigränserna är det psykologiskt svårt för många socialdemokrater att stå emot polemiken från vänster. Vi lever i en tid av konflikt och polarisering som passar socialdemokratins pragmatiska, konsensusinriktade och lågmälda kynne dåligt. Men evolutionen är obarmhärtig. Den som inte förmår anpassa sig till den omgivande miljön går under.

Det är hög tid att som socialdemokrat vakna upp och ta konsekvenserna av hur det politiska landskapet förändrats. Innan det är försent.

Ett år senare är det intressant att följa hur den lokalpolitiska situationen utvecklats. Att Vänsterpartiets ledning försöker attackera och underminera Socialdemokraterna för att ta över som dominerande politiskt kraft till vänster är det numera få som förnekar. Det är mer eller mindre allmänt erkänt. Bernmardoktrinen verkar också hålla på att bli den nationella strategin för Vänsterpartiet, något som troligen kommer märkas än mer när den forna göteborgaren Nooshi Dadgostar tar över partiledarrodret.

I efterhand framstår dock vintern 2018 som något av krönet på Bernmardoktrинens framgångar i Göteborg. Socialdemokratin gick inte under, trots en infekterad ledarstrid våren 2019, utan reste sig och fick förnyad kraft med en tydlig och folkligt förankrad socialdemokratisk politik. Här är skillnaderna mot hur partiet agerat på den nationella nivån påtagliga. Socialdemokratins fiender räknade kallt med att Socialdemokraterna i Göteborg skulle välja makten framför allt och gå under, antingen i någon sorts vänsterliberal rödgrönrosa röra eller som stödhjul åt högern. Istället tog partiet mod till sig och valde att gå i fristående opposition. Socialdemokraterna hittade ut ur den rödgrönrosa dimman och lade för första gången på länge fast en egen självständig, folklig socialdemokratisk linje i de viktiga frågorna för staden, oavsett om det gällde att lägga ned det

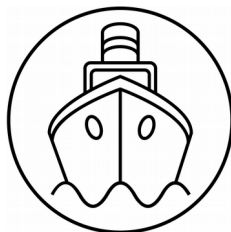
havererade linbaneprojektet eller få stopp på den okontrollerade EBO-invandringen till våra utsatta områden.

Detta blev särskilt tydligt i budgetbehandlingen hösten 2019. Medan de rödgrönrosa ägnade sig åt fraserad retorik och tomt poserande såg Socialdemokraterna till att borgarnas budget återremitterades och tvingade sedan borgarna till tunga eftergifter. Tack vare Socialdemokraterna fick Göteborgs skolbarn ett ytterligare tillskott på 137 miljoner kronor och utförsäljningen av tusentals bostäder i allmännyttan stoppades. Det är så man värnar arbetarklassens och förortens materiella villkor på riktigt. Reaktionen från Vänsterpartiets ledning var förstås den förväntade: En hård och oförsonlig smutskastningskampanj riktad mot Socialdemokraterna.

För många socialdemokrater har det varit jobbigt att acceptera att Vänsterpartiets ledning, som vi tidigare hade ett nära och bra samarbete med, numera systematiskt samarbetar med högern och tar varje chans att angripa oss. Även om Bernmardoktrинens bakomliggande logik är uppenbar så har det tagit tid att anpassa sig psykologiskt till det nya läget. Trots detta så är det tydligt att våra förtroendevalda under året som gått fått mer råg i ryggen, tuffat till sig och anpassat sig till det hårdare och kargare politiska klimat som tyvärr råder.

Allt fler har till slut insett att så länge Vänsterpartiets ledning följer Bernmardoktrinen så finns inga reella förutsättningar för Socialdemokraterna att ta makten tillsammans med Vänsterpartiet. Det är också något som Vänsterpartiets egna medlemmar behöver begrunda och ta ställning till. De måste bestämma sig för vad som är viktigast: Att bekämpa Socialdemokraterna tillsammans med högern eller kämpa mot högern tillsammans med Socialdemokraterna.

Det har utan tvekan varit ett tufft år för Göteborgs socialdemokrati. Men det har också varit ett nyttigt och lärorikt år och det har härdat oss för de stora och svåra uppgifter vi har framför oss. Attackerna från vänster har naturligtvis fortsatt med oförminskad styrka men de blir allt mer desperata och får allt mindre effekt. Den senaste tiden har vi anklagats för alltifrån att flörta med rasister till att vi skulle ha kommit överens med borgarna om utförsäljningar i miljardklassen, den ena lögnen mer absurd än den andra. Men brunsmetningen och smutskastningen fäster inte längre. Numera har nämligen vi socialdemokrater börjat säga ifrån och gå till motattack när Vänsterpartiets ledning sprider överdrifter och rena lögnen om oss, istället för att omedelbart vika ner oss och tro på allt som påstås. Partiet har börjat få skinn på näsan. Det lovar trots allt gott inför framtiden.

LEDARE

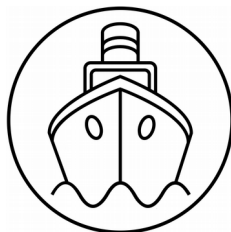
SKOLAN ÄR INGEN MARKNAD

Den stora friskolereformen som drevs igenom av den borgerliga regeringen 1992 har kommit att förändra den svenska skolan i grunden. Sverige har en unikt liberal skolmarknad med kombinationen av fri etableringsrätt, fritt skolval, skolpeng och obegränsad möjlighet till vinstuttag för friskolor. Idag finns drygt 800 fristående skolor i Sverige. I Göteborg går 22 procent av grundskoleeleverna i friskola. Majoriteten går i aktiebolagsdrivna skolor och det är den driftsform som ökar mest. Ägar-koncentrationen blir allt större. En fjärdedel av alla friskoleelever går i skola hos någon av de fyra största koncernerna. Academedia är den största koncernen och jämnstor med Sveriges fjärde största kommun, Uppsala. Koncerner växer genom uppköp av konkurrenter. Academedia har exempelvis köpt Pyslingen och Praktiska gymnasier och den norska förskolekedjan Espira. De uppköpta bolagen och koncernerna finns kvar som olika varumärken i Academediakoncernen, vilket ger sken av en fortsatt mångfald. I Göteborg driver Academedia grundskolorna Vittra Kronhusparken samt tre olika skolor under namnet Fenestra. Ett bolag som vill starta skola möter sällan några hinder. Staten beviljar tillstånd till friskolor men det är kommunerna som finansierar. Kommunerna kan inte ställa krav på verksamheten, exempelvis via den typ avtal som sluts med privata utförare inom andra välfärdsområden.

Friskolorna är fria att använda tilldelade medel som de vill och kan flytta skolpengen från en kommun till verksamheten i en helt annan. Kommunerna kan inte ställa krav på verksamheten, exempelvis via den typ avtal som sluts med privata utförare inom andra välfärdsområden. Friskolorna är fria att använda tilldelade medel som de vill och kan flytta skolpengen från en kommun till verksamheten i en helt annan. Det fria skolvalet i kombination med bostadssegregationen leder till en sortering av elever till olika skolor. Enligt internationell och svensk forskning används möjligheten att välja skola främst av de mer väletablerade i samhället, vilket i Sverige oftast är svenskfödda personer med högre utbildningsnivå. Mer väletablerade familjer väljer bort skolor och väljer bort andra grupper av människor. Denna sortering förstärker i sin tur segregationen ytterligare. Elever och föräldrar väljer skola efter vilka grupper man uppfattar redan går på skolan. Det framgår tydligt av forskningen att en skola med många duktiga och få resurskrävande elever kan vara populär även om skolan i sig är dålig på att förvalta elevernas förutsättningar. Det kan alltså vara attraktivt att sätta barnen på en skola där de får "rätt" klasskamrater även om det innebär att de lär sig mindre än de hade gjort på en annan skola. Skolbolagen riktar sig också mot just det elevunderlag de vill ha. Med mindre resurskrävande elever

får bolaget möjlighet till vinst och utdelning till aktieägarna. Föräldrarnas utbildningsbakgrund är den viktigaste faktorn bakom skolresultat. Med kötid som urvalsmetod sällar man bort familjer med lägre utbildning och nyanlända. Reklammaterial kan utformas för att appellera till duktiga, motiverade barn från familjer med högre utbildningsbakgrund, medan familjer med lägre utbildning inte känner att skolan är till för dem. Ytterligare ett sätt att öka friskolans är att ge eleverna bättre betyg än de förtjänar. Undersökningar visar att friskolor, och särskilt de största koncernerna, ger sina elever glädjebetyg.

Enligt lagen om bidrag på lika villkor får inte kommunen öka resurserna till kommunala skolor utan att samtidigt kompensera även friskolorna. En friskola som öppnar i en kommun får oftast elever som kräver mindre resurser än genomsnittseleven. Den kommunala skolan lämnas då med en större andel elever som kräver mer resurser vilket troligen ökar den genomsnittliga kommunala skolpengen. Ökningen av skolpengens storlek har friskolan rätt att ta del av enligt lagen om lika villkor för friskolor. Men då de inte har elever som kräver mer resurser, tvärtom, kan de öka sin vinst ytterligare. Svenska friskolor har rätt att gå med hur stora vinster som helst. Vinsterna skapas genom att maximera skolpengen och

genom att skära ned på skolans kostnader, framförallt personalkostnader. Förra året gjorde de två börsnoterade koncernerna IES och Academedia tillsammans en vinst på drygt en halv miljard kr. IES VD förklarar att vinsten kommer från ökad skolpeng från kommunerna samt lägre löner till lärarna. Lärare i friskolor har i genomsnitt 1000 kronor lägre månadslön än vad deras kommunalt anställda kollegor har. De behöriga lärarna på Internationella engelska skolan tjänar i genomsnitt cirka 3000 kronor mindre i månaden än sina kommunala kollegor. Friskolor har överlag färre behöriga lärare och lägre lärartäthet än den kommunala skolan. Grundskolorna inom de största koncernerna (IES, Academedia och Kunskapsskolan) bekräftar den bilden. Andelen behöriga lärare är lägre på majoriteten av deras skolor i Göteborg.

Så ser dagens [skolmarknad](#) ut. Men skolan borde inte vara en marknad. Skolan borde vara till för att barn och unga ska få utbildning, inte för att kapitalister ska tjäna pengar. En majoritet av svenska folket är också emot att skolor kan ge vinst till ägarna, även borgerliga väljare. För Socialdemokraterna är det naturligtvis grundläggande att skattepengar ska gå till skola och välfärd, inte hamna som vinster i privata fickor och vi har kongressbeslut på att stoppa vinstjakten i skolan. Ändå har många tunga s-politiker engagerat sig för att

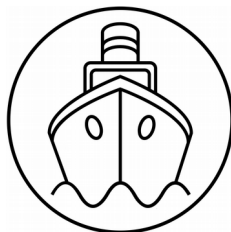
riskkapitalister ska kunna tjäna storkovan på skattebetalarnas och barnens bekostnad. En av dem heter Ole Salsten.

Fallet Salsten åskådliggör hur lätt det är att bli miljonär på svensk skola. Salsten var s-ledamot i Kungsbackas kommunfullmäktige när han startade Baggium, en koncern som först hade flyktingboende och behandlingshem som affärsidé men som snart expanderade inom utbildning. Under åren 2003 till 2009 gjorde Salsten tillsammans med sin kompanjon en vinst på drygt 87 miljoner kronor, därutöver tog han ut en miljon i lön per år. Men varifrån togs vinsten? Från undervisningen uppenbarligen. Samtidigt som Salsten gjorde stora vinster kom Skolinspektionen med stenhård kritik mot koncernen. Det gällde brister på praktikplatser, att eleverna inte lärde sig det de skulle och att elever med behov inte fick särskilt stöd. Salsten sålde år 2010 majoriteten av koncernen till norska riskkapitalister. Affären ska ha landat på ca 400 miljoner kronor. Året därpå fick Salsten negativ medial uppmärksamhet för detta i tv-programmet *Världens bästa skitskola – Vinstmaskinerna*. Som en följd av granskningen avgick Salsten från sina politiska uppdrag. Men historien tar inte slut där. Nyligen lämnade Salsten in en ansökan till Skolinspektionen om att få starta förskola och grundskola i Göteborg. Skolan heter Vilja-skolan och affärsmodellen denna

gång är att etablera sig i Angered. Att investera i en ny grundskola i Angered låter ju fint. Det kan väl inte vara något man tjänar pengar på? Jo, i UR-programmet beskrivs pedagogiskt hur man kan tjäna pengar på att starta en friskola i ett socialt utsatt område: Satsa på att ge skolan en image. Nu kommer ett nytt elevsegment att välja skolan. Elever med mer engagerade föräldrar, elever som har lättare att lyckas i skolan. Fler och fler kommer välja bort den kommunala skolan i området för den nya, profilerade skolan. Kvar står en dränerad kommunal skola med sjunkande elevantal och minskande resurser. Efter fyra-fem år har värdet på friskolan ökat och ägaren kan göra en ordentlig vinst på att sälja den vidare till en annan aktör på marknaden. Vill man maxa vinsten startar man flera skolor enligt samma koncept innan man säljer allihop.

Vad kommer vi ha kvar av den en gång i tiden så framgångsrika, jämlika svenska skolan om tio eller tjugo år? Som socialdemokrater bör vi göra allt i vår makt för att ändra förutsättningarna för svensk skola. Vi som värnar en skola för alla, en skola där elevernas undervisning går före privata vinstintressen, måste höja våra röster. Säg ifrån, bli förbannad!

Kräv av dina lokala, regionala och nationella politiker att de agerar mot vinstintressen i välfärden och mot vinstdrivande friskolor.

IDEOLOGI

DET SOCIALA KONTRAKTET

Jag är en gatukorsning, uppväxt i ett arbetarekvarter med förhållandevis välbeställda föräldrar och många av mina släktingar har nått toppen inom sina yrken. I mitt lokalsamhälle hade många svårt att få ekonomin att hänga ihop och mina grundvärden har djupa rötter hos de människor jag växte upp med. Den franska filosofen Jean-Jacques Rousseau satte, som en förvarning till den franska revolutionen, ord på vad det sociala kontraktet går ut på: ”Envar medborgare är reellt först fri, om han underlägger sig gemenskapen”. Det sociala kontraktet ser jag som tudelat. Dels hur frukten av vår ekonomiska tillväxt fördelas och dels ömsesidiga åtaganden gentemot varandra, rättigheter och plikter.

Min skatteinbetalning är således medverkande till investeringar i andra medborgare - studerande, äldre, sjuka, arbetslösa, och andra medborgare investerar i mig, när jag behöver det. Men det förutsätter ett vi-tänkande, om det sociala kontraktet skall utmärka sig vid sociala framsteg och förbättringar. De socialdemokratiska principerna för en mer rättvis kapitalism, bör vara att företagspolitiken bör gynna dem som skapar värde i real-ekonomin, samt att göra det markant dyrare och svårare för dem som bedriver spekulation och skapar ”bubblor” i finansekonomin. En bubbla är precis det som händer inom bostadssektorn. Marknaden fungerar inte samhällsekonomisk optimalt.

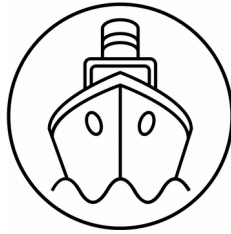
Jämlikhet är inte bara lika möjligheter. Ojämlikhet är inte bara olikheter i inkomst, kapital mm. Jämlikhet är även ett skattesystem, som finansierar starka institutioner, och samtidigt skapar en ”fair” fördelning av samhällets välfärd. Jämlikhet genom utbildningspolitik. Jämlikhet genom bostadspolitik.

Jag skulle vilja uppehålla mig vid just bostadspolitiken. Det sociala kontraktet går inte att underteckna, gemenskapen inte att upprätthålla, om inte bostadspolitiken - rätten till ett hem - kan garanteras för folkflertalet. Utan bostadspolitiken finns ingen socialdemokrati värd namnet. Bostäder i olika upplåtelseformer är både en avgörande tillgång och resurs i samhälls-ekonomin, och en medborgerlig rättighet, som en del av vår gemensamma välfärd. Varje kommun ansvarar för sitt eget regelverk för byggande, vilket försvårar stor-driftsvinster i byggandet, och därmed fördyrar byggkostnader. Enligt statliga Boverket är behovet av ändamålsenliga bostäder 535 000 nya bostäder, innan 2025. På Boplats Göteborg är den genomsnittliga väntetiden för en hyresbostad ungefär 6 år. Som en del av vår välfärdsstrategi bör vi arbeta för att de kommunala allmännyttiga bostadsbolagen återigen upprätthåller samhällsnytta som övergripande mål. En förutsättning för detta är att lagen om allmännyttiga kommunala bostadsaktiebolag ändras i grunden.

Göteborg behöver dock hjälp med bostadsförsörjningen, exempelvis genom att det kommunala planmonopolet istället blir ett statligt åtagande. Vi skulle till och med kunna tänkas använda statligt markinnehav för etableringar av ny infrastruktur och nya bostäder. Undrar om inte AP-fonderna hade köat, för att få medfinansiera det ”nya miljonprogram” som vi är i behov av: Industriellt grönt byggande, med staten som garant?

Vårt samhällsuppdrag måste vara ändamålsenliga bostäder, som vanligt folk har råd att bo i, vilket särskilt borgerligt styrda kommuner anser vara ”olönsamt”. Det sittande högerstyret i Göteborg har beslutat att 1000 nya hyresbostäder ska byggas per år; detta ändrades till ”mer än 1000”, så det är verkligen politisk framförhållning, om sisådär 200 år är vi ikapp bostadsbristen. Om inte Göteborg, Sveriges andra stad, axlar att bygga mera vem gör då det? Idag lämnar jag blod i Nordstan, en del av mig själv, i vissheten om att såvida jag skulle komma i behov, då får jag tillbaka, av det som behövs, det som man måste ha, hem och trygghet, det som jag som människa måste få tillfredsställt för att kunna leva. Låt precis det vara mitt vittnesbörd - min namnteckning - på erkännandet av premisserna i det sociala kontraktet.

KENNET HAMMERSTRØM
Socialdemokrat

AKTUELLT PRESENTATION AV DEN NYA STYRELSEN

ANNIKA HANSSON

Ledamot. Född och uppvuxen i en arbetarfamilj i Stockholm. Flyttade till Göteborg 1985. Examen från Journalisthögskolan i Stockholm. Studerat internationella relationer och humanekologi. Arbetat som journalist på bland annat Dagens Nyheter och TT och som frilans. Har lämnat journalistiken. Tidigare ordförande i Tjänstemännens s-förening. Utkom 2019 med boken ”Ett nytt liv. Boken om morfar – han som byggde landet” som är en biografi över en av arbetarrörelsens pionjärer. Vill ha ett jämlikt och ekologiskt hållbart samhälle.

*

ARVID KÄSTEL

Ersättare. Uppvuxen i Värmland med politiken i modersmjölken. Göteborgare sedan många år. Kombinerar programmering och piano yrkesmässigt, och läser politik och filosofi på fritiden. Nyfiken på nya metoder att skapa ett jämlikt och blomstrande samhälle.

*

ELISABETH HULTER

Ledamot. Uppvuxen i Uppsala. Flyttade till Göteborg för tjugo år sedan för att läsa statsvetenskap. Aktiv i GSHF och senare Tjänstemännen där jag under en period var kassör. Har jobbat som utredare inom skolförvaltningen i Bollebygd och som politisk sekreterare i VGR. Sedan 2015 är

jag stadssekreterare i kommunstyrelsen. Hoppas kunna bidra till den öppna och trivsamma stämning som präglar föreningen och med infallsvinklar kring likvärdig skola, en fråga som engagerar mig särskilt.

*

ERIK VESTIN

Ordförande och studieorganisatör. Född och uppvuxen i Linköping med föräldrar som var tjänstemän iden offentliga sektorn. Flyttade till Göteborg 2008. Doktorerade i statsvetenskap förra året på en avhandling om klassröstningen i Sverige. Jag har inga politiska uppdrag, men har varit föreningens kassör sedan 2015. Jag vill göra Tjänstemännens s-förening till ett lokalt eller rentav nationellt centrum för den socialdemokratiska idédebatten.

*

JIMMY SAND

Ledamot och medlemsansvarig. Göteborgare sedan 2004, uppvuxen i värmländska bruksorten Grums. Arbetar som utredare i statlig tjänst. Har varit aktiv i föreningen sedan 2011, bland annat som ordförande en kort period och något längre som kassör. Är gärna fortsatt engagerad i utgivningen av S-akademikers skriftserie, som inleddes 2017 och hittills har kommit med tre volymer. Har förhoppningar på 2020 om att vi

ska kunna utveckla våra mötesformer och locka fler medlemmar att vara aktiva.

*

JOHANNES HULTER

Kassör. Född och uppvuxen i Uppsala. Göteborgare sedan 1996. Fil mag i idé- och lärdoms historia och praktisk filosofi. Anställd på Medicinhistoriska Museet. Sedan 2014 stadssekreterare för S i kommunstyrelsen, numera även stabschef. Tidigare ordförande i Tjänstemännens s-förening och Linnéstadens s-förening, samt vice ordförande för Byggnadsnämnden. Hoppas kunna arbeta för en genomgripande politisk och organisatorisk förnyelse av partiet.

*

JOSEF AKAR

Ersättare. Född och fostrad i östra Göteborg, men halva familjen kommer från den sydlibanesiska byn al-Khiam. Bor numera i Majorna. Har studerat statsvetenskap vid Göteborgs universitet samt kompletterat med studier i bland annat islamologi och historia. Jobbar sedan tre år tillbaka som stadssekreterare för S i kommunstyrelsen. Vill att socialdemokratin och arbetarrörelsen ska vara medborgarnas språkrör mot apparaten - aldrig tvärtom.

*

KALENDARIUM

På grund av situationen med Covid-19 har många evenemang och möten ställts in. Istället tipsar vi här om intressanta föredrag, debatter och seminarier som finns tillgängliga på nätet.

Seminarium om nytugåvan av ”Vad är socialdemokrati?” med Ingvar Carlsson och Ann-Marie Lindgren 2020. [LÄNK](#)

Gustav Möller talar om socialpolitik i talfilm från 1940. [LÄNK](#)

S-akademikers seminarium ”Den sociala demokratins framtid” med Anders Nilsson, Örjan Nyström, Leif Pagrotsky, Ulf Bjereld, Marie Demker och Marika Lindgren Åsbrink 2011. [LÄNK](#)

Lotsens hearing av kandidaterna till distriktsordförande i mars 2019. [LÄNK](#)

Valdebatt mellan Olof Palme och Ulf Adelsohn 1985. [LÄNK](#)

Valdebatt mellan Olof Palme och Thorbjörn Fälldin 1976. [LÄNK](#)

Daniel Suhonen talar på Reformisternas konferens 2019. [LÄNK](#)

Katalys valanalys på Socialistiskt Forum 2018. [LÄNK](#)

Tage Erlander intervjuas inför kommunvalet 1966. [LÄNK](#)

Tage Erlander är gäst hos Hagge 1976. [LÄNK](#)

”Places for people”, brittisk-tysk dokumentär om Göteborgs stadsutveckling 1971. [LÄNK](#)

Anders Nilsson presenterar Tankeverksamhetens rapport ”Ny strategi för jämlikhet” 2011. [LÄNK](#)

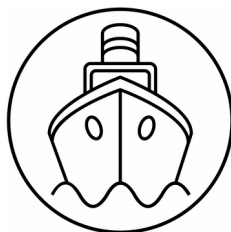
S-AKADEMIKER

[S-akademiker](#) (Tjänstemännens socialdemokratiska förening) organiserar tjänstemän och akademiker inom Göteborgs socialdemokratiska partidistrikt. Föreningen bildades 1958 och är en av de större partiföreningarna i Göteborg med många medlemmar som är fackligt aktiva. Vi har regelbundna medlemsmöten med spännande teman. Om du är intresserad av att bli medlem så mejla info@s-akademiker.se S-akademiker finns också på [facebook](#).

S-akademiker har en skriftserie som ger ut intressanta och viktiga böcker. I november 2017 kom den första volymen: en antologi med texter under redaktion av Payam Moula och Jimmy Sand, med titeln *Socialdemokratin i ett nytt århundrade*. [Läs mer här](#).

Den andra delen i skriftserien är en återutgivning av Nils Karlebys klassiker *Socialismen inför verkligheten* från 1926. Med nyskrivet för- och efterord av Örjan Nyström. [Läs mer här](#).

Den tredje delen är en antologi av texter av Anders Nilsson och Örjan Nyström, *Att återupprätta arbetslinjen: Och andra texter om strukturomvandling, sysselsättning och trygghetssystem*. [Läs mer här](#).

NYA TIDEN

Den legendariska socialdemokratiska tidskriften Tiden har under chefredaktör Payam Moulas trygga ledning fått ett rejält uppsving och går från klarhet till klarhet. I det nya numret har man uppenbarligen inspirerats av Lotsens senaste nummer, där vi lanserade ett uppdaterat göteborgsprogram för 2020-talet, och låter flera av de mest namnkunniga inom den svenska socialdemokratin bidra med sina synpunkter på vilka utmaningar partiet står inför så här i början av det nya decenniet. Bland annat skriver Kajsa Borgnäs om klimatpolitik, Torbjörn Hällö om löntagarpolitik och Marika Lindgren Åsbrink om jämlikhetspolitik. Payam Moula själv har slagit sig ihop med Martin Rynosen och skrivit en läsvärd och självkritisk uppgörelse med den ”sahlinistiska” socialdemokrati som övergav de breda löntagargruppernas materiella intressen för att försöka vinna storstädernas medelklassväljare med avdragsbingo och liberal identitetspolitik. De medger att de själva en gång i tiden ”försvarade friskolesystem och varnade för farorna med alltför radikal vänsterpolitik” men att de nu har tänkt om. De avslutar texten med en ”principförklaring för en ny socialdemokrati” som innehåller många kloka tankar och ett antal rimliga, om än ganska skissartade och förvånansvärt beskedliga, förslag på reformer som socialdemokratin bör driva.

Det är intressant att läsa dessa texter, som är skrivna innan hela samhällsdebatten försköts på grund av pandemin. Det som kanske upplevdes som kontroversiella och radikala ståndpunkter för några veckor sedan är idag fullständigt självklara mittenåsikter. Så snabbt kan det gå när de grundläggande materiella villkoren i samhället förändras.